

СРЕЩА НА ВИСОКО РАВНИЩЕ

Явор Гърдев

В книгоиздаването, музикалната индустрия, театъра и филмовата индустрия често се използва едно професионално клише, посредством което писателите, музикантите и режисьорите, поставени в ситуация бързо да представят творчески проект, просто и достатъчно ясно трябва да обяснят на потенциалните издатели, продуценти или дистрибутори какво произведение са създали или възнамеряват да създадат. Клишето е семпло, обикновено въвежда яснота и се състои в светкавичното споменаване на две имена на вече утвърдени творци и свързването им с глагола «срещам», употребен в трето лице единствено число. Примери: «В моя роман Владимир Набоков среща Джон лъо Каре!», «В моето парче Ози Озбърн среща Лана дел Рей!», «В моя филм Алфред Хичкок среща Ларс фон Триер!» и т.н. В духа на обясненията в стил «еди-кой си среща еди-кого си» бихме могли да кажем, че в пиесите и поемите на Итън Коен, с които си имаме работа в настоящия проект Франц Кафка среща Данте Алигиери, за да си поговорят за ада със смях и любов. Това обаче никак няма да е достатъчно, защото в нашето представление се случва и срещата на възможно най-високо равнище за дискутиране на възможно най-важните въпроси, а именно: Този, чието име е забранено да споменаваме напразно среща Онзи, чието име е забранено да споменаваме напразно. Какво повече?